

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2015. január 20., kedd

Tartalomjegyzék

4/2015. (I. 20.) EMMI rendelet	Egyes egészségügyi tárgyú miniszteri rendeleteknek az egészségügyi ágazati képzésekkel összefüggő módosításáról	170
2/2015. (I. 20.) NFM rendelet	A Nemzeti Munkaügyi Hivatal megszűnésével kapcsolatos egyes miniszteri rendeletek módosításáról	175
Köf.5049/2014/5. számú határozat	A Kúria Önkormányzati Tanácsának határozata	177
Köf.5055/2014/2. számú határozat	A Kúria Önkormányzati Tanácsának határozata	180
Köm.5050/2014/3. számú határozat	A Kúria Önkormányzati Tanácsának határozata	185
1005/2015. (I. 20.) Korm. határozat	A 2014. évi kötelezettségvállalással nem terhelt költségvetési maradványok egy részének felhasználásáról	188
1006/2015. (I. 20.) Korm. határozat	Az egészségügyi ágazat háttérintézményei felülvizsgálatáról és átalakításáról	190
1007/2015. (I. 20.) Korm. határozat	A Budapest–Belgrád vasútvonal felújításának megvalósításához szükséges előkészületekről	190
1008/2015. (I. 20.) Korm. határozat	A Nemzeti Stratégiai Referencia Keret 2015. évi munkatervéről	191
1009/2015. (I. 20.) Korm. határozat	A Szovjetunióba hurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékéve meghirdetéséről	191
1010/2015. (I. 20.) Korm. határozat	A központi költségvetésből finanszírozott kiemelt közúti beruházásokról	193
2/2015. (I. 20.) ME határozat	Helyettes államtitkár megbízatása megszűnésének megállapításáról	193
3/2015. (I. 20.) ME határozat	Helyettes államtitkár megbízatása megszűnésének megállapításáról és helyettes államtitkár kinevezéséről	194

V. A Kormány tagjainak rendeletei

Az emberi erőforrások minisztere 4/2015. (I. 20.) EMMI rendelete egyes egészségügyi tárgyú miniszteri rendeleteknek az egészségügyi ágazati képzésekkel összefüggő módosításáról

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. § (2) bekezdés h) pontjában, a 2. alcím, valamint az 1. és 2. melléklet tekintetében az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. § (2) bekezdés i) pont ie) alpontjában, a 3. alcím, valamint a 3. és 4. melléklet tekintetében az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. § (2) bekezdés i) pont if) alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48. § 3. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. Az egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személyek alap- és működési nyilvántartásáról, valamint a működési nyilvántartásban nem szereplő személyek tevékenységének engedélyezéséről szóló 18/2007. (IV. 17.) EüM rendelet módosítása

- 1. §** Az egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személyek alap- és működési nyilvántartásáról, valamint a működési nyilvántartásban nem szereplő személyek tevékenységének engedélyezéséről szóló 18/2007. (IV. 17.) EüM rendelet (a továbbiakban: R.1.) 7. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az érintett adatainak változását – ideértve az érvényes nyilvántartási időszak alatt megszerzett új egészségügyi szakképesítés működési nyilvántartásba történő bevezetését is – a működési nyilvántartási lapon a Hivatal vezeti át, továbbá kérelemre gondoskodik új igazolvány kiállításáról.”
- 2. §** Az R.1. 8. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:
„(2) Az érvényes működési nyilvántartási időszak alatt megszerzett új egészségügyi szakképesítés adatait a működési nyilvántartásban a Hivatal az alapnyilvántartás adatai alapján hivatalból rögzíti.”
- 3. §** Az R.1. 13. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) Ahol e rendelet csecsemőgondozási díjat említ, azon terhességi-gyermekágyi segélyt kell érteni, ha az ellátásra való jogosultság 2015. január 1-jét megelőzően nyílt meg.”
- 4. §** Az R.1.
a) 8. § (1) bekezdésében az „az adatváltozás átvezetése” szövegrész helyébe az „– a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – az adatváltozás átvezetése” szöveg,
b) 8/A. § (1) bekezdés b) pontjában a „terhességi gyermekágyi segély” szövegrész helyébe a „csecsemőgondozási díj” szöveg lép.

2. Az egészségügyi szakdolgozók továbbképzésének szabályairól szóló 63/2011. (XI. 29.) NEFMI rendelet módosítása

- 5. §** Az egészségügyi szakdolgozók továbbképzésének szabályairól szóló 63/2011. (XI. 29.) NEFMI rendelet (a továbbiakban: R.2.) 4. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:
„(8) A kötelező szakmacsoportos továbbképzés szervezésére jogosult intézmény köteles a jogosultság megszerzéséhez szükséges feltételeiben bekövetkezett bármely változást annak bekövetkeztétől számított 15 napon belül az EEKH részére elektronikus úton bejelenteni.”

- 6. §** (1) Az R.2. 5. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) Ha a továbbképzés szervezője a 13. § (1), valamint (3) és (4) bekezdésében foglaltakat nem teljesíti, az EEKH elnöke egy alkalommal írásban, határidő megjelölésével felhívja a teljesítésre. Ha a továbbképzés szervezője a felhívás ellenére sem pótolja a 13. § (1), valamint (3) és (4) bekezdésében foglaltakat, az EEKH elnöke – a felhívásában meghatározott határidő leteltét követő harminc napon belül – a továbbképzést szervező továbbképzés szervezési jogának felfüggesztéséről határoz és a továbbképzést szervezőt ismételt felhívja a teljesítésre.”
- (2) Az R.2. 5. § (3) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:
(Az EEKH elnöke visszavonja a továbbképzés szervezési jogot, amennyiben a továbbképző hely)
„c) a 13. § (1), valamint (3) és (4) bekezdésében foglaltakat háromszori felfüggesztést követően sem teljesíti.”
- 7. §** Az R.2. 5. alcíme a következő 11/A. §-sal egészül ki:
„11/A. § Az Eütv. 116/C. § (2) bekezdése szerinti nyilvántartást az egészségügyi szakdolgozók esetében a GYEMSZI vezeti, és
a) gondoskodik a kötelező szakmacsoportos, valamint a szabadon választható elméleti továbbképzések, illetve
b) az egészségügyi szakdolgozók által megszerzett gyakorlati továbbképzési pontok folyamatos rögzítéséről.”
- 8. §** Az R.2. a következő 12/A. §-sal egészül ki:
„12/A. § A továbbképzésre kötelezett továbbképzésre az általa választott továbbképzés szervezőjéhez jelentkezik be. A továbbképzésre kötelezett a bejelentkezéssel egyidejűleg nyilatkozik arról, hogy hozzájárul a 13. § (3) bekezdése szerinti adatainak kezeléséhez és a működési nyilvántartás vezetése érdekében történő továbbításához.”
- 9. §** Az R.2. 13. § (3) bekezdés a) pontja a következő ad) alponttal egészül ki:
(A továbbképzés szervezője – legkésőbb a továbbképzést követő 15. napon – a programon való részvételért járó pontértékről aláírásával ellátott igazolást ad a résztvevőnek. Az igazolás tartalmazza:
a résztvevő)
„ad) szakmacsoportját,”
- 10. §** Az R.2. a következő 18. §-sal egészül ki:
„18. § (1) Az analitikus szakasszisztens szakképesítéssel rendelkezők által az egyes egészségügyi tárgyú miniszteri rendeleteknek az egészségügyi ágazati képzésekkel összefüggő módosításáról szóló 4/2015. (I. 20.) EMMI rendelet (a továbbiakban: R.) hatálybalépését megelőzően teljesített laboratóriumi diagnosztika szakmacsoport szerinti elméleti és gyakorlati továbbképzések során megszerzett pontértékeket a gyógyszerári ellátás szakmacsoport szerinti továbbképzés teljesítéseként kell elismerni.
(2) Az R.-rel megállapított 2. melléklet szerinti pontértékeket az R. hatálybalépését követően minősített továbbképzésekre kell alkalmazni.”
- 11. §** Az R.2.
a) 1. melléklete az 1. melléklet,
b) 2. melléklete a 2. melléklet
szerint módosul.
- 12. §** Az R.2.
a) 1. § (2) bekezdésében a „formákban” szövegrész helyébe a „típusokban”,
b) 4. § (3) bekezdésében a „kérelmet” szövegrész helyébe a „kérelmet elektronikus úton”,
c) 6. § (1) bekezdés e) pontjában a „kötelező szakmacsoportos” szövegrész helyébe a „kötelező szintentartó”,
d) 8. § (4) bekezdésében a „c)–e)” szövegrész helyébe a „c)–d)”,
e) 12. § (2) bekezdésében a „nyilvántartásba vett” szövegrész helyébe a „kötelező szakmacsoportos továbbképzéseket, valamint a minősített szabadon választott”,
f) 14. § (2) bekezdésében a „formákban” szövegrész helyébe a „típusokban”
szöveg lép.

- 13. §** Hatályát veszti az R.2.
 a) 5. § (4) bekezdése és
 b) 1. melléklet 4. pont 4.2. alpontja.

3. A szakorvosok, szakfogorvosok, szakgyógyszerészek és szakpszichológusok egészségügyi szakirányú szakmai továbbképzéséről szóló 23/2012. (IX. 14.) EMMI rendelet módosítása

- 14. §** A szakorvosok, szakfogorvosok, szakgyógyszerészek és szakpszichológusok egészségügyi szakirányú szakmai továbbképzéséről szóló 23/2012. (IX. 14.) EMMI rendelet (a továbbiakban: R.3.)
 a) 1. melléklete a 3. melléklet,
 b) 2. melléklete a 4. melléklet szerint módosul.

4. Záró rendelkezések

- 15. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Balog Zoltán s. k.,
 emberi erőforrások minisztere

1. melléklet a 4/2015. (I. 20.) EMMI rendelethez

Az R.2. 1. melléklet 8. pontja a következő 8.11. alponttal egészül ki:
 (GYÓGYSZERTÁRI ELLÁTÁS SZAKMACSOPORT)
 „8.11. Analitikus szakasszisztens”

2. melléklet a 4/2015. (I. 20.) EMMI rendelethez

Az R.2. 2. melléklet 1. pont 1.3. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
 (Elméleti továbbképzési tanfolyamok)

„1.3. Az orvosok, fogorvosok, gyógyszerészek és az egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképesítéssel rendelkezők folyamatos továbbképzéséről szóló miniszteri rendelet szerinti kötelező szakmacsoportos, valamint szabadon választható, akkreditált elméleti továbbképzésen történő részvétel:

- a) 10 pontig minősített továbbképzés esetén: 4 pont,
 b) 11–20 pontig minősített továbbképzés esetén: 8 pont,
 c) 21–30 pontig minősített továbbképzés esetén: 12 pont,
 d) 31–40 pontig minősített továbbképzés esetén: 16 pont,
 e) 41–50 pontig minősített továbbképzés esetén: 20 pont.”

3. melléklet a 4/2015. (I. 20.) EMMI rendelethez

Az R.3. 1. mellékletében foglalt táblázat a következő 17. sorral egészül ki:

(1.	Licenc megnevezése	Licenc típusa	Képzési idő)
17.	Gyermekszemészet	specializációs	24 hónap

4. melléklet a 4/2015. (I. 20.) EMMI rendelethez

1. Az R.3. 2. melléklet 12. DIABETOLÓGIA pont 1. alpont 1.2. és 1.3. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, valamint az alpont a következő 1.4. ponttal egészül ki:
(A képzésben való részvételhez szükséges képzés és szakmai feltételek)
„1.2. csecsemő- és gyermekgyógyászati szakképzés,
1.3. háziórvostan szakképzés vagy
1.4. szülészet-nőgyógyászat szakképzés”
2. Az R.3. 2. melléklete a következő 16. ponttal egészül ki:
„16. GYERMEKSZEMÉSZET
1. A képzésben való részvételhez szükséges képzés és szakmai feltétel: szemészet szakképzés.
2. A licenc típusa: specializációs.
3. A képzés időtartama: 24 hónap
4. A képzés és vizsga szakmai tartalma
4.1. Elméleti képzés:
a) Szemmozgászavarok, tompalátás
1. Strabismus. Terminológia, osztályozás. Az extraocularis izmok, az orbita és a fasciák anatómiája.
2. A szemizmok működése: elsődleges, másodlagos és harmadlagos mozgató irányok. Monokuláris és binokuláris szemmozgások.
3. Normális kétszemes együttlátás. Retinális korrespondancia, fúzió.
4. A kétszemes együttlátás zavarai. Konfúzió, diplopia. Adaptatív mechanizmusok strabizmusban: szuppresszió, anomális korrespondancia.
5. Amblyopia. Kancsalsági amblyopia, anisotropiás amblyopia. Kétoldali, nagy fénytörési hiba okozta tompalátóság. Deprivatív amblyopia. Az amblyopia különböző fajtáinak kezelése. Occlusio, penalizáció.
6. Esodeviatiók típusai. Infantilis (congenitalis) esotropia. Akkomodatív esotropia. Nem akkomodatív esotropia. Incomitans esodeviatio.
7. Exodeviatiók. Pseudoexotropia, exophoria, intermittáló exotropia. Konstans exotropia. Konvergencia elégtelenség.
8. Vertikális deviatiók. Az alsó ferde, illetve a felső ferde izom túlműködése. Disszociált vertikális deviatio. A felső ferde izom bénulása. Brown-szindróma. Az alsó ferde izom bénulása. Kettős emelőizom-bénulás.
9. A- és V-mintájú tropiák. A kancsalság speciális formái. Duane-szindróma. III. agyideg bénulás. Graves-kór okozta szemmozgászavarok. Krónikus progresszív külső szemizombénulás. Myasthenia gravis tünetei és kezelése. Congenitalis fibrózis szindróma. Möbius-szindróma. Internuclearlis ophthalmoplégia. Congenitalis ocularis motoros apraxia.
10. Nystagmus gyermekkorban.
11. A külső szemizmok sebészete. Műtéti indikáció. Sebészeti technikák. Kancsalsági műtétek tervezése, irányelvek. Érzéstelenítési eljárások a szem izom műtétek kapcsán. A kancsalság ellenes műtétek lehetséges szövődményei és ezek ellátása.
b) A szemgolyó és az orbita betegségei
1. A gyermek szemének növekedése és fejlődése. Veleszületett rendellenességek kialakulása. A szemhéjak veleszületett rendellenességei: cryptophthalmus, szemhéj coloboma, ankyloblepharon, congenitalis ectropium és entropium. Epiblepharon. Epicanthus, telecanthus. Blepharoptosis. Blepharophymosis.
2. A szem intrauterin és perinatalis fertőzései. Ophthalmia neonatorum. Conjunctivitisek.
3. A szemüreg és a szem függelékeinek fertőzőes megbetegedései.
4. Allergiás szembetegségek: szezonális allergiás conjunctivitis, keratoconjunctivitis vernalis, atópiás keratoconjunctivitis.
5. Stevens-Johnson szindróma. Kawasaki szindróma.
6. A könnyelvezető rendszer betegségei: fejlődési rendellenességek, dacryokele, a ductus nasolacrimalis congenitalis elzáródása.
7. A cornea és az elülső szegmentum fejlődése, fejlődési rendellenességei.
8. Az iris rendellenességei: fejlődési rendellenességek, iriscsomók, irisciszták, heterochromia iridis, membrana pupillaris persistens. A pupilla rendellenességei.
9. Gyermekkori glaucomák. Primer congenitalis glaucoma (PCG). Egyéb, gyermekkorban jelentkező zöldhályog betegség.

10. A szemlencse gyermekkori rendellenességei. A lencse helyelhagyása. Gyermekkori cataracta. A kivizsgálás szempontjai. Műtéti kezelési lehetőségek. Posztoperatív gondozás.
11. Gyermekkori uveitis. Megjelenési formák, etiológia. Kezelési, gondozási szempontok.
12. Leukocoria. Perzisztáló hyperplasztikus primer üvegtest (PHPV). Retinopathia praematurorum (ROP). Coats-betegség. Retinoblastoma. Egyéb intraocularis tumorok.
13. A retina örökletes betegségei. A macula örökletes disztrófiái. Öröklődő vitreo-retinopathiák.
14. A látóideg rendellenességei. Fejlődési zavarok, neuritis nervi optici, papilloedema. Differenciáldiagnosztikai megfontolások és a gyermekszemész teendői.
15. Orbitatumorok.
16. Phacomatosisek. Neurofibromatosis. Sclerosis tuberosa Bourneville. Hippel-Lindau betegség, Sturge-Weber szindróma.
17. Az agy- és az arckoponya fejlődési rendellenességei. Gyermekszemészeti vonatkozások.
18. Szemsérülések sajátosságai gyermekkorban. Felső, áthatoló és tompa szemsérülések. Bántalmazott gyermek szindróma.
19. Gyengénlátás csecsemőkorban és kisgyermeknél. Etiológia, rehabilitációs lehetőségek. Látássérült intézmények Magyarországon.
- 4.2. Gyakorlati képzés (esetszámmal):
- a) Gyermekszemészeti szakrendelésen vagy osztályon:
- Anamnézis felvétel (200 eset)
- Vízis-felvétel, szemmozgások vizsgálata (200)
- Szemfenék-vizsgálat (200)
- Réslámpával, Javallal történő vizsgálat (200)
- Refrakció objektív meghatározása (skiaszkopia) (200)
- Kancsalsági szög mérése prizmaléccel közelre, távolra (200)
- Lancaster vizsgálat/Hess ernyős vizsgálat (30)
- Binocularitás vizsgálata (100)
- Fúziós szélesség vizsgálata synoptophorral/prizmaléccel (30)
- Szemüvegrendelés gyermekeknek (100)
- Amblyopia miatti kezelés indikálása különböző életkorokban (100)
- b) Részvétel speciális vizsgálatokon gyermekkorban
- UH vizsgálatok (10)
- Elektrofiziológiai vizsgálatok (10)
- Látótér vizsgálat gyermekkorban (10)
- Intraocularis nyomás mérése, megítélése, személyesen (10)
- Színlátás vizsgálata (5)
- OCT (5)
- FLAG (5)
- RetCam (5)
- Részvétel gyermekek kontaktlencse-illesztésén (5)
- Gyermekszemészeti konzíliumon, ROP szűrésen részvétel (15)
- Szemsérült gyermek vizsgálata (10)
- Továbbutalás indokai, beutaló összeállítása (15)
- c) Adminisztrációs teendők (személyesen):
- Látási fogyatékos gyermek sorsának adminisztrációja (10)
- Emelt összegű családi pótlék megadásának indoklása (10)
- Kórrajz történet összeállítása (per, segély, beutalás, stb.) (5)
- Optikai segédeszközök ismerete, javaslati lehetőségek (30)
- Látogatás látási fogyatékosok intézeteiben, bizottságoknál a felkészülés alatt (5)
- d) Műtőben megfigyelőként:
- Kancsalság miatti műtét (30)
- Szemhéj és szemkörnyék elváltozásai miatti műtét (15)
- Mikrosebészeti beavatkozások (veszélyes szürkehályog-műtét, congenitalis vagy juvenilis glaucoma ellenes műtét, sérülés miatti acut, illetve későbbi műtét, vitrectomia, retina leválás miatti műtét) (10)

- e) Kisműtőben (operatorként)
 Árpa, molluscum, abscessus stb. (15)
 Könnycsatorna-átfecskendezés (30)
 Könnycsatorna szondázás (15)
5. A vizsgára bocsátás további feltételei
 –
6. A megszerzhető képesítés birtokában végezhető szakmai tevékenységek köre
 6.1. gyermekszemészeti esetek ambuláns ellátása, műtéti utógondozása
 6.2. a kancsalság differenciáldiagnosztikája, ellátása
 6.3. a klinikai gyakorlatban használatos pszichofizikai és morfológiai vizsgálóeljárások alkalmazása, ezek eredményének értelmezése
7. A képzés személyi és tárgyi feltételei
 7.1. A képzőhelyek személyi feltétele:
 A képzésben részt vevő oktató minimum 5 év folyamatos munkaviszonyban dolgozó gyermekszemész szakorvos lehet.
- 7.2. A képzés tárgyi feltétele:
 Az egészségügyi szolgáltatások nyújtásához szükséges szakmai minimumfeltételekről szóló jogszabályban foglaltaknak megfelelően.”

A nemzeti fejlesztési miniszter 2/2015. (I. 20.) NFM rendelete a Nemzeti Munkaügyi Hivatal megszűnésével kapcsolatos egyes miniszteri rendeletek módosításáról

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 88. § (3) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 109. § 7. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 90. § 6. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszterrel egyetértésben –,

a 2. alcím tekintetében a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 88. § (2) bekezdés 12. pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 109. § 13. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva,

a 3. alcím és az 1. melléklet tekintetében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés j) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 109. § 13. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 21. § 10. és 15. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró belügyminiszterrel, valamint a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 90. § 1. és 6. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszterrel egyetértésben –,

a 4. alcím tekintetében az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 1. melléklet 25. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 90. § 2. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. A Feszültség Alatti Munkavégzés Biztonsági Szabályzatának kiadásáról szóló 72/2003. (X. 29.) GKM rendelet módosítása

- 1. §** A Feszültség Alatti Munkavégzés Biztonsági Szabályzatának kiadásáról szóló 72/2003. (X. 29.) GKM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjában az „a Nemzeti Munkaügyi Hivatal munkavédelmi és munkaügyi igazgatósága” szövegrész helyébe az „a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium” szöveg lép.

2. A vasúti közlekedés biztonságával összefüggő munkakört betöltő munkavállalók szakmai képzésének és vizsgáztatásának, a vasúti vizsgaközpont és képzőszervezetek működésének, a képzési engedély kiadásának, továbbá a vasúti járművezetői gyakorlat szabályairól szóló 19/2011. (V. 10.) NFM rendelet módosítása

- 2. §** A vasúti közlekedés biztonságával összefüggő munkakört betöltő munkavállalók szakmai képzésének és vizsgáztatásának, a vasúti vizsgaközpont és képzőszervezetek működésének, a képzési engedély kiadásának, továbbá a vasúti járművezetői gyakorlat szabályairól szóló 19/2011. (V. 10.) NFM rendelet 4. § (2) bekezdés c) pontjában a „Nemzeti Munkaügyi Hivatal” szövegrész helyébe a „Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal” szöveg lép.

3. Az egyes közúti közlekedési szabályokra vonatkozó rendelkezések megsértésével kapcsolatos bírsággal összefüggő hatósági feladatokról, a bírságok kivetésének részletes szabályairól és a bírságok felhasználásának rendjéről szóló 42/2011. (VIII. 11.) NFM rendelet módosítása

- 3. §** (1) Az egyes közúti közlekedési szabályokra vonatkozó rendelkezések megsértésével kapcsolatos bírsággal összefüggő hatósági feladatokról, a bírságok kivetésének részletes szabályairól és a bírságok felhasználásának rendjéről szóló 42/2011. (VIII. 11.) NFM rendelet (a továbbiakban: R1.) 2. § b) pont be) alpontjában az „a Nemzeti Munkaügyi Hivatal munkavédelmi és munkaügyi igazgatóságának vezetője” szövegrész helyébe az „a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter” szöveg lép.
- (2) Az R1. 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.

4. A fejezeti kezelésű előirányzatok kezelésének és felhasználásának szabályairól szóló 27/2013. (VI. 12.) NFM rendelet módosítása

- 4. §** A fejezeti kezelésű előirányzatok kezelésének és felhasználásának szabályairól szóló 27/2013. (VI. 12.) NFM rendelet 46. § (2) bekezdésében az „a Nemzeti Munkaügyi Hivatallal” szövegrész helyébe az „a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztériummal” szöveg lép.

5. Záró rendelkezések

- 5. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Seszták Miklós s. k.,
nemzeti fejlesztési miniszter

1. melléklet a 2/2015. (I. 20.) NFM rendelethez

1. Az R1. 1. melléklet 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„5. A Nemzetgazdasági Minisztérium számlaszáma: 10032000-01460658-00000000”

VII. A Kúria határozatai

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5049/2014/5. számú határozata

Az ügy száma: Köf.5049/2014/5.

A tanács tagja: Dr. Kozma György a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt bíró

Az indítványozó: Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Győr, Árpád út 2.)

Az érintett önkormányzat: Répceszemere Község Önkormányzata (Répceszemere, Fő u. 60.)

Az ügy tárgya: telekadó törvényességi felülvizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

- megállapítja, hogy Répceszemere Község képviselő-testületének a telekadóról szóló módosított 8/2004. (VI. 16.) önkormányzati rendelete 2011. november 30-tól 2014. szeptember 9-éig hatályos 2. §-a törvényellenes volt;
- megállapítja, hogy Répceszemere Község képviselő-testületének a telekadóról szóló módosított 8/2004. (VI. 16.) önkormányzati rendelete 2011. november 30-ától 2014. szeptember 9-éig hatályos 2. §-a nem alkalmazható a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.27.186/2014. számú folyamatban lévő perében, valamint valamennyi, a megsemmisítés időpontjában valamely bíróság előtt folyamatban lévő egyedi ügyben;
- elrendeli a határozata Magyar Közlönyben való közzétételét;
- elrendeli, hogy a határozat közzétételére – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő nyolc napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Az indítvány alapjául szolgáló tényállás

1. Beled Közös Önkormányzati Hivatal jegyzője határozatával a 2012., 2013. és 2014. évekre telekadónemben adókötelezettséget állapított meg egy magánszemély részére az általa 1/1 tulajdoni hányadban tulajdonolt Répceszemere külterület 020/12 és 020/13. helyrajzi szám alatti földterületek után, a három adóév tekintetében összesen 2 106 180 forint mértékben. Az adókötelezés a Répceszemere Község Önkormányzat Képviselő-testület telekadóról szóló 8/2004. (VI. 16.) önkormányzati rendeletének (a továbbiakban: Ör.) rendelkezésein alapult.
2. A Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal mint másodfokú adóhatóság az elsőfokú határozatot részben megváltoztatta, de az adókötelezést és annak mértékét nem érintette.
3. Az adózó keresete folytán eljáró Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: Bíróság) az előtte folyamatban lévő 13.K.27.186/2014. számú per tárgyalását felfüggesztette és 7. sorszámú végzésében a Kúria Önkormányzati Tanácsához fordult azzal, hogy az Ör. 2011. november 30-ától hatályos 2. §-a a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Helyi adó tv.) 2. §-ába, 6. §-ába, 17. §-ába, valamint 52. § 16. pontjába ütközően törvényt sértő.

Az indítvány és az érintett önkormányzat állásfoglalása

4. A Bíróság indítványa értelmében a Helyi adó tv. 2. §-a kogens szabály, következésképpen az adó alanya és az adó tárgya az Ör.-ben a törvényi szabályokhoz igazodhat csupán. A Helyi adó tv. 2011. november 30-ától hatályos 17. §-a az adó tárgyat az önkormányzat illetékességi területén lévő telekben jelölte meg, szemben

az azt megelőző törvényi fogalom-meghatározással. A Bíróság indítványában a törvényellenességet abban jelölte meg, hogy a helyi önkormányzat az Ör. 2. §-át nem módosította a Helyi adó tv. változásának megfelelően, így 2011. november 30. napjától az adótárgy fogalma tekintetében a törvényi felhatalmazástól a Helyi adó tv. felhatalmazó rendelkezése nélkül tért el. A Bíróság indítványában precedens határozatként a Kúria Köf.5066/2013. számú határozatában foglaltakat jelölte meg.

5. Az érintett önkormányzat – a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 52. §-a alapján határidőben – állásfoglalást nyújtott be a Kúriához.
6. Állásfoglalásában arra hivatkozott, hogy mint jogalkotó 2011. november 30-ától adótárgyként tekintett a külterületi ingatlanokra is, amelyet részben az Ör. területi hatályát meghatározó 1. §-a, valamint az igazol, hogy az Ör. 5. §-ában a külterületi ingatlanok nem tűntek ki az adókötelezettség alól mentesítteként. Az érintett önkormányzat nem vitatta, hogy az Ör.-t a telekfogalom tekintetében csupán a 2014. szeptember 9-ével hatályba lépő 10/2014. (IX. 8.) számú rendeletével (a továbbiakban: Ör.mód.) hozta párhuzamba.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa döntésének indokolása

7. Előjáróban rögzíti a Kúria Önkormányzati Tanácsa azt, hogy az érintett önkormányzat a támadott Ör.-t az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdésére visszavezethető, a Helyi adó tv. rendelkezései alapján végrehajtott jellegű jogalkotói jogkörében alkotta meg. Ezért az Ör. nem lehet ellentétes – egyéb jogszabályi rendelkezések mellett – a Helyi adó tv. szabályozásával sem.
8. Következetes gyakorlat értelmében a Kúria bírói kezdeményezés esetén annak az önkormányzati rendeletnek a törvényességi vizsgálatát végzi el, amelyet a bírónak a perbe alkalmaznia kell. „Az indítványozó bírói tanács csak abban az esetben tud eleget tenni alkotmányos kötelezettségének, ha arra kap választ, hogy a perben alkalmazandó és a perbe vitt jogokat keletkeztető Ör. hatályossága idején megfelelt-e a hatályos jogrendnek”. (Köf.5083/2012. II.6. pont) Ezért a Kúria jelen eljárásában is az Ör. támadott 2. §-ának törvényességét vizsgálta.
9. Az Ör. 2011. november 30-a után is hatályban lévő rendelkezése értelmében „[a]dóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő beépítetlen belterületi földrészlet (továbbiakban: telek)”. Az érintett önkormányzat a 3. pontban megjelölt számú peres eljárás idején fogadta el az Ör.mód.-ot, amelynek 2. §-a hatályon kívül helyezte az Ör. 2. §-át, 1. §-ával pedig módosította az Ör. 1. §-ában meghatározott hatályát. Az Ör. 1. §-a értelmében „[a] rendelet hatálya Répceszemere község közigazgatási területére terjed ki.” Ehhez képest az Ör.mód. 1. §-a szerint „[a] rendelet hatálya kiterjed Répceszemere község közigazgatási területén az 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 52. § 16. pontjában meghatározott telekre.” Az Ör.mód. a 3. § értelmében 2014. szeptember 9-én lépett hatályba.
10. Ahogy arra a peres eljárás felperese keresetében és a másodfokú adóhatóságként eljáró Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal keresetre tett érdemi ellenkérelmében is hivatkozott, a Kúria jogkérdéseit tekintve azonos helyzetet ítélt meg Köf.5066/2013/4. számú határozatában. Hivatkozott döntésében – az Alkotmánybíróság gyakorlatára is támaszkodva – megállapította, hogy a Helyi adó tv. 2. §-a – amely szerint „[a]z önkormányzat adómegállapítási joga az e törvényben meghatározott adóalanyokra és adótárgyakra terjed ki.” – kogens szabály, ezért az adó tárgya az önkormányzati rendeletben a törvényi szabályokhoz igazodhat csupán. A települési önkormányzat a Helyi adó tv.-ben meghatározott adótárgyak között nem „válogathat”.
11. Az eldöntendő jogkérdés a jelen esetben is az volt, hogy a Helyi adó tv. telekadónemben meghatározott adótárgya keretszabály-e, amelyen belül az önkormányzat adópolitikájához igazodóan jelölhet ki adótárgyat, avagy az adótárgy törvényi szabályai eltérést nem engedő, kogens rendelkezések. A Kúria a jelen ügyben nem látott olyan körülményt, indokot, amely a korábbi gyakorlatától való eltérést indokolná. Az érintett önkormányzat adókövetési szabályainak megalkotásakor figyelemmel kell lennie a Helyi adó tv. 5. §-ára a kivethető adók körét, 4. §-ára, amely az adókötelezettség vagyonhoz, vagyoni értékű joghoz, valamint nem állandó lakoskénti tartózkodáshoz kötése révén rögzíti a lehetséges adótárgyak körét, a jogalkotói szabadság terjedelmét körvonalazó 6. §-ára és a kifejezett korlátokat rögzítő 7. §-ára.
12. Az Ör. perben alkalmazandó 2. §-a a Helyi adó tv. 2011. november 30. napjától kezdődően hatályos 17. §-ától eltérő adótárgyat határoz meg: az önkormányzat illetékességi területéhez képest (Helyi adó tv. 17. §-a) szűkebben, a beépítetlen belterületi telekre (Helyi adó tv. 2011. november 30-áig hatályos 17. §-a) korlátozza a telekadó tárgyának fogalmát. Ezzel szembekerült a Helyi adó tv. 52. § 16. pontja szerinti – egyebekben a perbeli időszakban szintén többször módosított – telek-fogalommal is. Az adókötelezettség az Alaptörvény

XXX. cikk (1) bekezdésén alapuló és a teherbíró képességhez igazodó alkotmányos kötelezettség, amelyet az I. cikk (3) bekezdése értelmében törvény határoz meg. Az önkormányzat adómegállapítási joga ezért a Helyi adó tv. 2. §-a alapján csak a törvényi adótárgyakra terjedhet ki.

13. A kifejtettekre tekintettel a Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy az adókötelezettséget konkretizáló adóhatósági határozatok meghozatala, illetve a peres eljárás idején is hatályos Ör. 2. §-a törvényi felhatalmazás nélkül tért el a Helyi adó tv. 17. §-ában foglaltaktól, ezért törvénytört volt.
14. A Bszi. 56. § (5) bekezdése szerint „[h]a az önkormányzati rendeletnek a bíróság előtt folyamatban lévő ügyben alkalmazandó rendelkezésének (...) más jogszabályba ütközésének megállapítására bírói kezdeményezés alapján kerül sor, az önkormányzati rendelet (...) más jogszabályba ütközőnek ítélt rendelkezése nem alkalmazható a bíróság előtt folyamatban lévő egyedi ügyben, valamint valamennyi, a megsemmisítés időpontjában valamely bíróság előtt folyamatban lévő egyedi ügyben.” A Bszi. rendelkezése értelmében a Kúria megállapította a már nem hatályos, de a perben alkalmazandó Ör. támadott rendelkezésének törvényellenességét és deklarálta annak perbeli alkalmazhatatlanságát.
15. Az Önkormányzati Tanács mindazonáltal felhívja a figyelmet az Ör. 1. §-ára, amely rögzítette az adókötelezettség tárgyi hatályát. A jelen határozat 13. pontjában foglaltak, jelesen az adókötelezettség törvényi meghatározottsága a helyi adókötelezettségek esetében azzal a kitételrel érvényesítendő, hogy az adóalanyoknak azt az adót kell megfizetniük, amelyet a számukra a törvényi keretek között a helyi rendelet előír. Figyelemmel kell lenni továbbá arra a jogrend egészét átható és az Alaptörvényre visszavezethető alkotmányos elvre is, amely szerint az adóalany kötelezettsége visszamenőlegesen nem válhat terhesebbé.
16. Ezen megállapítások függvényében a konkrét perben kell levonni az Ör. 2. §-a törvényellenességének az adóhatósági határozatok jogszerűségét érintő jogkövetkezményeit.

A döntés elvi tartalma

17. A Helyi adó tv. 4. és 17. §-a kogens jelleggel határozza meg a települési önkormányzat számára a telekadó tárgyát. A települési önkormányzat ezért nem érvényesítheti adópolitikáját oly módon, hogy a Helyi adó tv.-ben meghatározott adótárgyak között „válogat”.

Alkalmazott jogszabályok

18. 1990. évi C. törvény 2. §, 4. §, 17. §, 52. § 16. pont.

Záró rész

19. A Kúria határozat közzétételéről a Bszi. 55. § (2) bekezdés b) és c) pontjai alapján határozott.
20. A jogorvoslat lehetőségét a Bszi. 49. §-a zárja ki.

Budapest, 2014. december 9.

Dr. Kozma György s. k. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó s. k. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt s. k. bíró

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5055/2014/2. számú határozata

Az ügy száma: Köf.5055/2014/2.

A tanács tagjai: Dr. Kozma György a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt bíró

Az indítványozó: Alapvető Jogok Biztosa (Budapest, Nádor u. 22.)

Az érintett önkormányzat: Budapest Főváros Önkormányzata (Budapest, Városház u. 9–11.)

Az érintett önkormányzat képviselője: Dr. Dauner János jogtanácsos

Az ügy tárgya: közterületi tartózkodás jogellenessége

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

- megállapítja, hogy a Budapest Főváros „a Budapest főváros közigazgatási területén a közterületek azon részének kijelöléséről, ahol az életvitelszerűen megvalósuló közterületi tartózkodás jogellenesnek minősül” megnevezésű, 77/2013. (XII. 3.) Főv. Kgy. rendelet 2. melléklet 1., 2., 4., 5., 7., 8., 9., 10., 13., és 14. pontjai törvénytörtek;
- a Budapest Főváros „a Budapest főváros közigazgatási területén a közterületek azon részének kijelöléséről, ahol az életvitelszerűen megvalósuló közterületi tartózkodás jogellenesnek minősül” megnevezésű 77/2013. (XII. 3.) Főv. Kgy. rendelet 2. melléklet 1., 2., 4., 5., 7., 8., 9., 10., 13., és 14. pontjait 2015. május 31. napjával megsemmisíti;
- elrendeli határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét;
- elrendeli, hogy a határozat közzétételére – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő nyolc napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Az indítvány és az érintett önkormányzat állásfoglalása

1. Az Alapvető Jogok Biztosa a Kúria normakontroll eljárását kezdeményezte „a Budapest főváros közigazgatási területén a közterületek azon részének kijelöléséről, ahol az életvitelszerűen megvalósuló közterületi tartózkodás jogellenesnek minősül” megnevezésű, 77/2013. (XII. 3.) Főv. Kgy. rendelet (a továbbiakban: Kgyr.) törvényességi felülvizsgálatát és több rendelkezésének megsemmisítését.
2. Az indítvány értelmében a Kgyr. 1. mellékletének egyes pontjai, valamint a 2. melléklet 4. pont 4.1. és 4.3. alpontjai, a 7. pont 7.1–7.4. alpontjai, a 8. pont 8.4. alpontja, a 13. pont 13.1. alpontja, valamint a 14. pont 14.1. és 14.3. alpontjai ellentétesek a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs.tv.) 179/A. § (2) bekezdésével, illetve a 250. § (4) bekezdésével. A Kgyr. megjelölt rendelkezései az Alapvető Jogok Biztosának értelmezése szerint szabályozási tartalmukban túlterjeszkednek a törvényi felhatalmazás keretein.
3. Az Alapvető Jogok Biztosának álláspontja értelmében a törvényi felhatalmazás korlátját jelenti az, hogy a tiltott zónák kijelölésére kizárólag a Szabs.tv.-ben meghatározott védendő értékekhez, célokhoz kötötten, azaz a közrend, a közbiztonság a közegészség és a kulturális értékek védelme érdekében van lehetőség. További korlátként jelentkezik az a törvényi kritérium, hogy az önkormányzati jogalkotó nem az egész közterületen, hanem a közterület meghatározott részén tilalmazhatja csupán az életvitelszerű tartózkodást.
4. Az indítvány értelmében a Szabs.tv. felhatalmazó rendelkezéseit az Alkotmánybíróság 38/2012. (XI. 14.) AB határozata fényében, megszorítóan kell értelmezni. Mindezek alapján az Alapvető Jogok Biztosa a Kgyr. azon rendelkezéseit ítélte aggályosnak, amelyek jelentős nagyságú, esetenként eltérő mértékű védőzónákkal körülhatárolt területeket minősítenek tilalmazottnak – ezáltal az életvitelszerű tartózkodást szankcionálhatónak –, így az adott közterületen a tilalmazást téve főszabállyá legitim cél, érdemi indok nélkül. Az alapvető jogok biztosa külön is kiemelte a védőzónák alkalmazásának következetlenségét, bizonytalanságát és indokolatlanságát.

5. A Kúria a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 52. §-a alapján 30 napos határidő tűzésével az indítványt megküldte az érintett önkormányzatnak állásfoglalás benyújtása céljából.
6. Az érintett önkormányzat állásfoglalásában megalapozatlannak ítélte a indítványt és kérte annak elutasítását. A lakhatás jogának alkotmánybíróági értelmezésére alapozva [42/2000. (XI. 8.) AB határozat] rögzítette, hogy a közterület „közérdekű lakossági igényeket elégít ki” [46/B/1996. AB határozat], ezért annak fenntartása és kezelése körében az önkormányzatoknak számos szempontot figyelembe kell venni.
7. Értelmezve a Szabs.tv. 179/A. § (1) bekezdését, jogalkotási jogkörének terjedelmét azon területek kijelölésében határozta meg, amelyeken a Szabs.tv. törvényi tényállása – jogsértő magatartás tanúsítása esetén – megvalósulhat. A Szabs.tv. tehát a közterületek rendeltetésszerű használatát védi, a Kgyr. pedig csupán a szabálysértési tényállás érvényesülési területét jelöli ki.
8. Az érintett önkormányzat a Kgyr. 2. mellékletével összefüggésben részben utalt arra, hogy a Szabs tv. felhatalmazó rendelkezése – az érintett önkormányzat jogalkotói jogkörének megjelölése ellenére – a fővárosi kerületek területkijelölése és annak mikéntje tekintetében nem ad az érintett önkormányzat számára mérlegelési jogot. Részben pedig a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Möt.) 23. §-ában foglaltak alapján arra hivatkozott, hogy az 1. és 2. mellékletben lehatárolt közterületek aránya a főváros közterületeinek egészéhez viszonyítva nem minősíthető eltúlzottnak. A védőtávolság kijelölését a közterület meghatározott részének – a helyrajzi szám megjelölésével avagy a közterületi elnevezésével azonos értékű – lehatárolási technikájaként értékelte, amelyet a Szabs.tv. nem tilalmazott.
9. Végül az érintett önkormányzat érdemi állásfoglalásában kitért arra a ténybeli adatra is, hogy a fővárosban fővárosi és a civil szervezetek fenntartásában összességében 6500 férőhelyes kapacitás áll rendelkezésre annak érdekében, hogy az arra rászoruló embereknek ne kelljen a közterületeken életvitelszerűen tartózkodni. Ez a kapacitás az aktualizált adatok szerint 2013–2014 telén 85%-os kihasználtsággal működött.
10. A Kúria Önkormányzati Tanácsa a Köf.5020/2014. számú határozata (a továbbiakban: Köf.h.) 13–14. pontjaiban utalt a Szabs.tv.-beli felhatalmazó rendelkezéssel kapcsolatos alkotmányossági aggályaira. A Kúria a Kgyr. támadott 1. és 2. mellékletére vonatkozó indítványok elkülönítése mellett megfontolta, hogy a kérdésben az Alkotmánybírósághoz forduljon. A Fővárosi Közgyűlés összetételében – és ezzel a Fővárosi Közgyűlés jogalkotói akarat kifejezésében – időközben bekövetkezett törvényi és tényszerű változások azonban a Kúriát arra készítették, hogy a jogi kötőerővel nem bíró felfüggesztő végzését hatályon kívül helyezve folytassa normakontroll eljárását.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa döntésének indokolása

11. Az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés a) pontja a rendeletalkotási jogkört a települési önkormányzatok alkotmányos jogköreként fogalmazza meg. A jogalkotói jogkör az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdése értelmében eredeti, illetve származékos jellegű lehet: „[f]eladatkörében eljárva a helyi önkormányzat törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján önkormányzati rendeletet alkot”. Az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdése szerint „[a]z önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes.”
12. A Kúria megállapította, hogy a Kgyr. támadott 2. melléklete is a Szabs.tv. felhatalmazásán alapul, ezért végrehajtó jellegű normaként annak keretei között állapíthat meg magatartási szabályokat. A törvényi felhatalmazó rendelkezés kereteit túllépő önkormányzati szabályozás formai törvénysértésre vezet és a norma megsemmisítésének jogkövetkezményét maga után vonó érvénytelenséget eredményez.
13. A Kúria a Köf.h.-ban a Szabs.tv. felhatalmazó rendelkezéseinek – az Alkotmánybíróság 42/2000. (XI. 8.) AB határozatán, a 176/2011. (XII. 29.) AB határozatán, valamint a 38/2012. (XI. 14.) AB határozatán alapuló – értelmezésével meghatározta azokat a szempontokat, amelyek mentén lefolytatta normakontroll eljárását.
14. A Kúria megállapította, hogy az Alaptörvény rendelkezésére visszavezethető Szabs.tv. és annak felhatalmazó rendelkezései a jog kriminális eszközével alanyi jogokat nem érintő, elvont értékeket védnek (közrend, közbiztonság, közegészségügy, és a kulturális értékek védelme), ezért a felhatalmazás kereteit megszorítóan kell értelmezni: egy közterület csak akkor, és abban a mértékben jelölhető ki tilalmazott közterületként, ahol a Szabs.tv.-ben megjelölt értékek védelme és az életvitelszerű tartózkodással szükségképpen együtt járó körülmények kifejezetten összeegyeztethetetlenek.

15. Összefoglalva: a szabályozásból minden kizárt közterület esetén egyértelműen ki kell tűnjön a védett közérdek mibenléte, ezért a Szabs.tv. felhatalmazásának kereteit meghaladja az a szabályozás, amely az önkormányzat illetékességi területének egészéről, avagy annak jelentős, összefüggő területeiről kizárja a hajléktalan embert, az életvitelszerű tartózkodás lehetőségét. A kizárttá tett közterület lehatárolásának mindig egyértelműnek kell lennie, úgy a szabályozással megcélzott személyi kör, mint a szabálysértési hatóság számára.
16. Az Alapvető Jogok Biztosának indítványa a bírói vizsgálat tárgyává tette a Kgyr.-beli védőtávolságok kérdését. Ebben a körben figyelemmel kell lenni arra, hogy a Szabs.tv. felhatalmazó rendelkezése „a közterület meghatározott azon részei”-nek kijelölhetőségéről szól. A védőtávolság is a közterület meghatározott része, ezért a Szabs.tv.-ben meghatározott értékek védelme indokolhatja a közterület tágabb, mégis jól körülhatárolt részének kijelölését is.
17. A jogrend több összefüggésben ismeri a védőtávolságok, védőzónák intézményét. Az ilyenként kijelölt területek funkciója változatos képet mutat: az élet- és testi épség, valamint a vagyonbiztonság (egyebek mellett pl. 2007. évi LXXXVI. törvény) mellett, az adott szabályozási koncepcióba illeszkedően szolgálják a szabályozási cél környezetvédelmi [1996. évi LIII. törvény 18. § (3) bekezdés], kiskorúak erkölcsi fejlődése [1999. évi LXXV. törvény 4. § i) pont, 8. § (1) bekezdése], avagy éppenséggel a választási versengésbeli esélyegyenlőség [2013. XXXVI. törvény 143. §] megvalósulását. A Köf.h. 28. pontjában foglaltak is azt tükrözik, hogy a közúti közlekedéssel összefüggő közrendvédelmi – valamint a Szabs.tv. szerinti egyéb védendő – érdekek indokolhatják védőzónák szabályozását akkor, amikor a települési önkormányzat mérlegeli az életvitelszerű tartózkodás körülményeivel össze nem egyeztethető közterület kijelölését.
18. A védőzónák mérete is a Szabs.tv. felhatalmazó rendelkezésének megszorító értelmezéséhez kell igazodjon: kellő indokoltság esetén a 200 méteres távolság is lehet törvényes (pl. szűk, egyirányú utcáról megközelíthető és a közterülettel csupán egy oldalon kapcsolatos oktatási intézmény), ugyanakkor annak hiányában az 50 méteres védőterület is törvénytörő (pl. nagy kiterjedésű közlekedési csomópontként funkcionáló tér esetén megjelölt védőtávolság). A védőzónák méretének törvényessége tehát mindig a konkrét közterülethez és a védeni szándékozott érték mibenlétéhez igazodóan ítélhető meg.
19. Mindezen indokok alapján – és figyelemmel a Kgyr. 2. mellékletének a kúriai elbírálásig elfogadott módosításaira is – a Kúria az Alapvető Jogok Biztosának indítványa alapján a Kgyr. 2. melléklete egyes pontjait az alábbi indokok alapján minősítette törvénytörőnek.
20. Rögzíti a Kúria Önkormányzati Tanácsa azt, hogy élve a Bszi. 55. § (1) bekezdésében foglalt felhatalmazással, valamint figyelemmel az indítványban megjelölt rendelkezések és a 2. melléklet egészének szabályozási tartalma közötti szoros összefüggésre is, a törvényességi vizsgálatot kiterjesztette az indítványban kifejezetten és tételesen nem támadott rendelkezésekre is. A Kúria Önkormányzati Tanácsa a Kgyr. 2. mellékletét egészében tette vizsgálat tárgyává.
21. Az érintett önkormányzat a Kgyr. 2. mellékletét a Szabs.tv. 250. § (4) bekezdése, konkrétan – és az érintett önkormányzat állásfoglalásában foglaltak alapján – a 179/A. § (3) bekezdés a) pontja alapján fogadta el. Ebből következőleg a vizsgált melléklet 14. pontját a kerületi önkormányzatok „javasolták”, amely „javaslatokat” az érintett önkormányzat mérlegelés, illetve az 1. melléklet tartalmának kialakításakor érvényesített szempontok megfontolása nélkül, a felhatalmazás keretei közötti jogalkotói szabadság, valamint az összefővárosi érdekek érvényesítésének lehetősége nélkül, a Szabs.tv. szerinti kötelezettségének eleget téve [Szabs.tv. 179/A. § (3) bekezdés a) pont] tette a Kgyr. részévé.
22. Ehhez képest – és szemben a Kgyr. 1. melléklete szerinti, a Köf.h.-ban foglalt megállapításokkal együtt is értelmezhető, a célzott alanyi kör számára követhető szabályozási móddal – a kerületi önkormányzatok „javaslatai” nem csak a kizárt közterületek típusai, hanem a kizárást meghatározó módok, jelölések, a közterületek körülírása és lehatárolása, illetve az alkalmazott védőtávolságok mérete tekintetében is rendkívül színes képet mutatnak.
23. A 2. melléklet első csoportjába azok a fővárosi kerületi önkormányzatok tartoznak, amelyek számos közterületet „javasolták” kizárásra, és a közterületeket alapvetően utcanévvel, valamint helyrajzi számmal azonosították.
24. A 2. melléklet 1. pontjában a Budapest Főváros II. kerületi Önkormányzata a tulajdonában álló közterületek közül főszabályként az utcanévvel és helyrajzi számmal azonosított, közel negyven parkban és „zöldfelületen” zárta ki a közterületi életvitelszerű tartózkodást.

25. A 2. pontban Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzata utca és helyrajzi szám megjelöléssel több, mint húsz teret, közel húsz parkot, közel tíz utcát, valamint „Újpest Városkapu metrómegálló környezetét” és a „Váci út közterület Hajóállomást” zárta ki.
26. Hasonló megoldással élt az 5. pontban a Budapest Főváros X. kerület Kőbányai Önkormányzat, amely más kerületekkel ellentétben viszonylag csekély számú közterület kizárását „javasolta” azzal azonban, hogy azokba „beleértette a felsorolt határoló utcákat és tereket is”.
27. A 8. pontban Budapest Főváros XIV. kerület Zugló Önkormányzata – a kerületi önkormányzatok közül egyedülként, a felhatalmazó törvényi rendelkezéssel összhangban – „védendő területként” névvel és helyrajzi számmal jelölt meg két közterületet, valamint „kiemelt csomópontként” további három közterületet, ugyanakkor a 8.4. pontban „egyéb területként” kizárta valamennyi, a tulajdonában lévő közterületen az életvitelszerű tartózkodást („Egyéb területként: a 8.1.–8.3. pontok alá nem tartozó, egyéb kerületi tulajdonú közterületek”).
28. A 9. pontban Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzata táblázatba foglaltan, harminchárom közterületet jelölt ki olyanként, amelyeken tilalmazni „javasolta” az életvitelszerű tartózkodást. A közterületeket helyrajzi számmal és néhány, de nem minden esetben utca megnevezéssel azonosította.
29. A 10. pontban a Budapest Főváros XVII. kerület Rákosmente Önkormányzata tulajdonában lévő közterületek közül 17 teret, valamint parkokat zárt ki az életvitelszerű tartózkodásból, emellett pedig helyrajzi számmal megjelölve a „Pesti úti Penny Market mögötti területet”, és a „Vigyázó Ferenc Múvelődési Ház rákoskerti tagintézményének környékét”.
30. A 13. pontban Budapest Főváros XXI. kerület Csepel Önkormányzata a megjelölt tizenhét közterület „által határolt területen belül a kerületi önkormányzati tulajdonban álló területek és azok külső határvonalától számított 50 méteres távolságon belüli, kerületi önkormányzati tulajdonban álló terület” megjelöléssel zárta ki az életvitelszerű tartózkodás lehetőségét. Emellett a 13.2. pontban a helyrajzi számmal és utcanévvél is azonosított lakótelep esetében 50 méteres védőtávolságot jelölt meg.
31. A fővárosi kerületek második csoportjába azok sorolhatók, amelyek a közterületeket általánosságban határozták meg: a 4. pontban Budapest Főváros IX. kerület Ferencváros Önkormányzata kizárta az egészségügyi intézmények, a „közparkok”, a „zöldterületek”, a „zöldfelületek” környezetét, valamint minden „átjáró és azok ki- és bejáratát” az életvitelszerű tartózkodás lehetőségéből. Minden közterület esetében 50, illetve 200 méteres védőtávolságot „javasolt”.
32. A 7. pontban Budapest Főváros XIII. kerület Önkormányzata a sportlétesítményeket, valamennyi közparkot, közteret és közkertet, valamint a szociális, a kulturális, az egészségügyi és a közhatalmi vagy államigazgatási szervek elhelyezését szolgáló telekhatártól számított 100 méteres védőtávolságot jelölte meg kizáróként.
33. A 14. pontban Budapest Főváros XXII. kerület Budafok-Tétény Önkormányzata valamennyi lépcsőt, közparkot, és valamennyi aluljáró, szociális, kulturális, sport intézmény, templom elhelyezésére szolgáló ingatlan határvonalától számított 50 méteres területen kizárta az életvitelszerű tartózkodást.
34. Végül a kerületi önkormányzatok harmadik csoportját azok alkotják, amelyek elhanyagolható számú, és konkrétan azonosított közterületet jelöltek meg (3. pont – Budapest Főváros VI. kerület Terézváros Önkormányzata – két közlekedési csomópont; 6. pont – Budapest Főváros XI. kerület Újbuda Önkormányzata – négy közterület; 11. pont Budapest Főváros XVIII. kerület Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzata – két park; 12. pont Budapest Főváros XX. kerület Önkormányzata – három közterület).
35. A Kúria jelen határozatában a Szabs.tv. értelmezése révén felállított szempontrendszer alapján megállapította, hogy a kerületi „javaslatok” első csoportja esetén a megjelölt számos közterület esetében nem kereshető vissza, nem állapítható meg, hogy azok a Szabs.tv. szerinti mely védett érték mentén kerültek kijelölésre olyanként, mint amelyeken az életvitelszerű tartózkodás összeegyeztethetetlen a közterületi jelleggel. A köztudomású tényként közlekedési csomópontként funkcionáló közterületeket (pl. 8.2.1. pontban Örs vezér tere, avagy 8.2.2. pont alatt Bosnyák tér) kivéve nem visszakereshető a kivett közterületek mindegyikén a védeni rendelt érték.
36. A közterület egyértelmű lehatárolása mint kritérium nem érvényesül a fővárosi kerületi önkormányzatok második csoportja esetében akkor, amikor kivett területként szabályozták a tulajdonukat képező minden közparkot, minden lépcsőt, aluljárót, és azokhoz – helyi sajátosságra utalás nélkül – eltérő védőtávolságot jelöltek meg. A szabályozás ezen módjából szintén nem lehet következtetni minden esetben arra a védett közérdekre, amelyet a Szabs.tv. az Alaptörvényre visszavezethetően tartalmaz. Itt szükséges utalni arra, hogy a Kúria a Köf.h.-ban kifejezetten értékelte a Kgyr. 1. mellékletének vizsgálata kapcsán azt, hogy

- az érintett önkormányzat nem mindegyik, hanem csak a legforgalmasabb aluljáróit minősítette a közlekedés biztonságához fűződő ésszerű és ezért a védett közrendre visszavezethető okból kizártnak.
37. Túlterjeszkedett a törvényi felhatalmazáson a kerületi önkormányzat „javaslata” azon esetekben is, amikor „Újpest Városkapu metrómegálló környezete”-ként azonosította a kizárt közterületet (2.1. pont, 10. pont), amikor fogalommeghatározás nélkül különböztette meg a „közparkot” a „zöldterületet” és a „zöldfelületet” (4. pont), az utcanevekkel azonosított közterületek után pedig egyéb, „határoló utcákról és terekről” rendelkezett (5.1. pont).
 38. Kirívó törvénysértést eredményezett a 8. pontban az a megfogalmazás, amely a névvel, helyrajzi számmal azonosított közterületek mellett kizártá minősített minden egyéb, fel nem sorolt kerületi tulajdonú közterületet. Ezzel részben kizárólag az érintett önkormányzat – a Fővárosi Közgyűlés – problémájává minősítette a hajléktalanság kezelését, ugyanakkor lényegében kirekesztette a XIV. kerületi tulajdonú közterületekről a kényszerű lakhatási szegényeket.
 39. Megjegyzendő továbbá az is, hogy általánosságban a közterület helyrajzi számmal történő megjelölése egyértelmű. Ugyanakkor a Kgyr. esetében a közterület lehatárolásának egyértelműségére vonatkozó kritérium elsődlegesen a szabályozással megcélzott személyi kör viszonylatában vizsgálandó: a közterületen életvitelszerűen tartózkodó emberek számára az ingatlan-nyilvántartás ingatlanokat jellemző adata – szemben a normakövető magatartás kikényszerítésére feljogosított szabálysértési hatósággal – nem hordoz releváns információt. Ezért a Kúria törvénysértőnek minősítette a közterület olyan meghatározását is, amelyből az életvitelszerű tartózkodásból kizárt közterületre csak az ingatlan-nyilvántartáson keresztül lehet következtetni (9. pont).
 40. Végül ismételtén utal arra a Kúria, hogy a védőtávolságok meghatározása nem önmagában, hanem felismerhető alkalmazási sajátosságok hiányában válnak törvénysértővé.
 41. A kifejtett indokok alapján a Kúria Önkormányzati Tanácsa arra a következtetésre jutott, hogy a 3., 6., 11. és 12. pontokat leszámítva – az azokban megjelölt köztudomásúan közlekedési útvonalakra, terekre tekintettel – a 2. melléklet minden további pontjában felfedezhetőek olyan elemek, amelyekkel az adott kerületi önkormányzat „javaslata” – törvénysértést előidézve – túllépett a Szabs.tv. 179/A. § (2) és (3) bekezdés a) pontjában foglalt felhatalmazáson. Ezért a Kúria megállapította, hogy a 2. melléklet 1., 2., 4., 5., 7., 8., 9., 10., 13., és 14. pontjai törvénysértőek.
 42. A Kúria a Bszi. 56. § (2) és (3) bekezdése alapján pro futuro, hosszabb – 2015. május 31-éig terjedő – határidő megállapításával adott lehetőséget az érintett önkormányzat számára az új rendelkezések megalkotására. A hosszabb határidő megállapítását a jogalkotás időigénye, az előkészítés során lefolytatandó egyeztetések indokolták. Mivel a tárgykörben nincs az érintett önkormányzatnak végrehajtott jellegű jogalkotási kötelezettsége, ezért a határidő eredménytelen elteltét követően Budapesten, a Kgyr. 2. mellékletében jelenleg törvénysértőnek minősített közterületeken, a Szabs.tv. 179/A. § (1) bekezdése szerinti szabálysértés miatt nem lehet senkit felelősségre vonni.

A döntés elvi tartalma

43. A szabályozásból minden kizárt közterület esetén egyértelműen ki kell tűnjön a védett közérdek mibenléte, ezért a Szabs.tv. felhatalmazásának kereteit meghaladja az az önkormányzati rendeleti rendelkezés, amely az önkormányzat illetékességi területének egészéről, avagy annak jelentős, összefüggő területeiről kizárja a hajléktalan embert. A kizártá tett közterület lehatárolásának mindig egyértelműnek kell lennie úgy a szabályozással megcélzott személyi kör, mint a szabálysértési hatóság számára.

Az alkalmazott jogszabályok és az irányadó joggyakorlat

44. Alaptörvény XXII. cikk, 2012. évi II. törvény 179/A. §, 250. § (4) bekezdés.

Záró rész

45. A határozat Magyar Közlönyben való közzétételének elrendelése a Bszi. 55. § (2) bekezdésén alapul.
46. A jogorvoslat lehetőségét a Bszi. 49. §-a zárja ki.

Budapest, 2014. december 2.

Dr. Kozma György s. k., a tanács elnöke, Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k., előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt s. k., bíró

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köm.5050/2014/3. számú határozata

Az ügy száma: Köm.5050/2014/3.

A tanács tagja: dr. Kozma György a tanács elnöke; dr. Balogh Zsolt előadó bíró, dr. Hörchneré dr. Marosi Ildikó bíró

Az indítványozó: Nógrád Megyei Kormányhivatal (Salgótarján, Zemlinszky R. út 9.)

Az indítványozó képviselője: dr. Gordos Gergely kormánytisztviselő

Az érintett önkormányzat: Tar Község Önkormányzata (Tar, Szondi út 92.)

Az ügy tárgya: szociális rendelet megalkotásának elmulasztása

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

- megállapítja, hogy Tar Község Önkormányzatának képviselő-testülete a szociális igazgatásról és a szociális ellátásról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (4) bekezdés g) pontjából és 140/R. §-ából eredő rendeletalkotási kötelezettségének nem tett eleget;
- elrendeli, hogy Tar Község Önkormányzatának képviselő-testülete szabályozási kötelezettségének 2015. július 1. napjáig tegyen eleget;
- elrendeli határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét;
- elrendeli, hogy a határozat közzétételére – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő nyolc napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Az indítvány alapjául szolgáló tényállás

1. A Nógrád Megyei Kormányhivatal Főigazgatója (a továbbiakban: indítványozó) a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (1) bekezdése alapján törvényességi felhívással élt Tar Község Önkormányzata Képviselő-testületének (a továbbiakban: érintett önkormányzat) az önkormányzati segéllyel kapcsolatos jogalkotási kötelezettség elmulasztása tárgyában. Az érintett önkormányzat 2014. augusztus 28-án megtartott ülésén megtárgyalta a törvényességi felhívást és a 39/2014. (VIII. 28.) határozatában úgy döntött, hogy a törvényességi felhívásban szereplő rendeletalkotási kötelezettségének jogszerűen nem tud eleget tenni, mert a jegyzői feladatok Tar településen 2013. március 1-től ellátatlanok.
2. Az indítványozó Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 136. § (2) bekezdése és 137. § (1) bekezdése alapján a Kúriához fordult.

Az indítvány és az érintett önkormányzat állásfoglalása

3. Az indítványozó kifejtette, hogy a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 140/R. §-a alapján a települési önkormányzatoknak 2013. december 31-ig kellett volna megalkotnia az önkormányzati segély megállapításának, kifizetésének, folyósításának, valamint a felhasználása ellenőrzésének szabályairól szóló rendeletét. A törvényességi felhívás során a kormányhivatal megállapította, hogy a képviselő-testület nem tett eleget 2013. december 31-ig és azt követően sem jogalkotási kötelezettségének, nem módosította az új törvényi szabályoknak megfelelően Tar Község Önkormányzata Képviselő-testületének a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 5/2011. (II. 15.) rendeletét.
4. A fentiekre tekintettel az indítványozó a Mötv. 137. § (1) bekezdése alapján kezdeményezte annak megállapítását, hogy az érintett önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettségét elmulasztotta, s egyben kezdeményezte, hogy a Kúria Önkormányzati Tanácsa tűzzön határidőt a jogalkotási kötelezettség teljesítésére.

5. A Kúria Önkormányzati Tanácsa a Bszi. 52. §-a alapján az indítványt megküldte az érintett önkormányzatnak állásfoglalás beszerzése céljából. Az érintett önkormányzat az állásfoglalás benyújtásának lehetőségével nem élt.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa döntésének indokolása

6. Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés g) pontja szerint a bíróság dönt a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról, a 32. cikk (5) bekezdés alapján pedig a fővárosi és megyei kormányhivatal kezdeményezheti a bíróságnál a helyi önkormányzat törvényen alapuló rendeletalkotási vagy határozathozatali kötelezettsége elmulasztásának megállapítását. A helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának vizsgálatára a Kúriának hatáskört a Bszi. 24. § (1) bekezdés g) pontja és a Mötv. 137. § (1) bekezdése teremt.
7. Jelen ügyben a következők állapíthatók meg: az önkormányzati segély kialakításával összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi LXXV. törvény – több korábbi ellátási forma összevonásával – létrehozta az önkormányzati segélyt, amellyel az ellátási formák transzparenciáját, a támogatások egyszerűsítését, számuk csökkentését kívánta elérni. E törvény több helyen módosította az Sztv.-t. A létrehozott új ellátási formát – az önkormányzati segélyt – a korábbi ellátási formákhoz hasonlóan a települési önkormányzat képviselő-testülete állapítja meg az Szt.-ben, illetve az önkormányzat rendeletében meghatározott feltételek szerint. Az Sztv. így megállapított 45. § (1) bekezdése értelmében a települési önkormányzat képviselő-testülete a létfenntartást veszélyeztető rendkívüli élethelyzetbe került, valamint az időszakosan vagy tartósan létfenntartási gonddal küzdő személyek részére a rendeletében meghatározottak szerint önkormányzati segélyt nyújt. Önkormányzati segély pénzügyi szolgáltatási tevékenységnek nem minősülő kamatmentes kölcsön formájában is nyújtható. Az Sztv. 45. § (4) bekezdése értelmében önkormányzati segélyben elsősorban azokat a személyeket indokolt részesíteni, akik önmaguk, illetve családjuk létfenntartásáról más módon nem tudnak gondoskodni vagy alkalmanként jelentkező, nem várt többletkiadások vagy a gyermek hátrányos helyzete miatt anyagi segítségre szorulnak.
8. A fentiek alapján megállapítható, hogy a hatályos jogrendszerben az önkormányzati segély olyan ellátási forma, amely bekapcsolódik az emberi méltóság megvalósulásához elengedhetetlen szociális biztonság minimumának garantálásába [lásd: 32/1998. (VI. 25.) AB határozatot]. Az Sztv. 45. § (5) bekezdése értelmében önkormányzati segély esetén az ellátás megállapításánál figyelembe vehető, egy főre számított havi családi jövedelemhatárt az önkormányzat rendeletében úgy kell szabályozni, hogy az nem lehet alacsonyabb az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 130%-ánál.
9. Az önkormányzati segély az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdés első mondatába foglalt államcélhoz köthető, amely szerint Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Az Sztv. 2. §-a szerint a szociális ellátás feltételeinek biztosítása – az egyének önmagukért és családjukért, valamint a helyi közösségek tagjaikért viselt felelősségén túl – az állam központi szerveinek és a helyi önkormányzatoknak a feladata. Megállapítható, hogy a szociális biztonság lényegét adó megélhetési minimum garantálása az egyén magáért és a közösségért viselt felelősségén keresztül kapcsolódik a társadalmi szolidaritáshoz. A közösség egésze is felelősséggel tartozik a létfenntartással küzdő, kilátástalan élethelyzetbe jutott, rászoruló emberek ellátása, gondozása tekintetében. A segélyezés feltételeinek meghatározása – és így az új ellátási forma, az önkormányzati segély is – részben önkormányzati kompetencia. Ennek oka, hogy ezáltal a segélyezés rendszerét a helyi sajátosságokhoz lehet igazítani, de kifejezi azt is, hogy adott településen élő valamennyi ember egy közösségét alkot.
10. Az Sztv. 132. § (4) bekezdés g) pontja értelmében felhatalmazást kap a települési önkormányzat, hogy rendeletben szabályozza az önkormányzati segély megállapításának, kifizetésének, folyósításának, valamint felhasználása ellenőrzésének szabályait. Az Sztv. 140/R. §-a pedig akként rendelkezik, hogy a települési önkormányzatnak legkésőbb 2013. december 31-éig kell megalkotnia az önkormányzati segély megállapításának, kifizetésének, folyósításának, valamint felhasználása ellenőrzésének szabályairól szóló rendeletét.
11. E szabályok alapján egyértelmű, hogy az érintett önkormányzatnak szabályozási kötelezettsége áll fenn az önkormányzati segély rendeleti szabályozására a segély megállapítása, kifizetése, folyósítása, valamint felhasználása ellenőrzése vonatkozásában. A Kúria Önkormányzati Tanácsa ezért megállapította, hogy az érintett önkormányzat mulasztásban megnyilvánuló törvénysértést követett el, amelynek

megszüntetésére – a Bszi. 59. §-a alapján – 2015. július hó 1. napját jelölte meg (figyelemmel arra, hogy a közös önkormányzati hivatal létrehozásával összefüggésben több eljárás is folyamatban van).

12. A Mötv. 137. § (3) bekezdése szerint „Ha a helyi önkormányzat a Kúria által megadott határidőn belül nem tesz eleget jogalkotási kötelezettségének, a kormányhivatal a határidő leteltét követő harminc napon belül kezdeményezi a Kúriánál a mulasztás kormányhivatal által történő orvoslásának az elrendelését.” A rendeletpótlási eljárás szabályait a Mötv. 138. §-a tartalmazza. A Bszi. 60. §-a értelmében pedig „Ha az önkormányzati tanács a fővárosi és megyei kormányhivatal kezdeményezésére azt állapítja meg, hogy a helyi önkormányzat a megadott határidőn belül az 59. §-ban megállapított jogalkotási kötelezettségének nem tett eleget, határozatában határidő tűzésével elrendeli, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatal vezetője a mulasztás orvoslásához szükséges önkormányzati rendeletet a helyi önkormányzat nevében alkossa meg. Az elrendelést követően a helyi önkormányzat a jogalkotási kötelezettség elmulasztását nem orvosolhatja.”

A döntés elvi tartalma

13. Az önkormányzati segélyre vonatkozó rendeletalkotási kötelezettség elmulasztása a lakosság egy részének létfenntartását is veszélyeztetheti, ezért a mulasztást az önkormányzat a legrövidebb időn belül köteles pótolni.

Alkalmazott jogszabályok

14. 1993. évi III. törvény 45. §, 132. § (4) bekezdés g) pont, 140/R. §

Záró rész

15. A Magyar Közlönyben és az önkormányzati rendelettel azonos módon való közzététel elrendelésére a Bszi. 57. §-a folytán alkalmazandó Bszi. 55. § (2) bekezdés b) és c) pontja alapján került sor.
16. A döntés elleni jogorvoslatot a Bszi. 49. §-a zárja ki.

Budapest, 2014. december 9.

Dr. Kozma György s. k. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt s. k. előadó bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó s. k. bíró

IX. Határozatok Tára

A Kormány 1005/2015. (I. 20.) Korm. határozata

a 2014. évi kötelezettségvállalással nem terhelt költségvetési maradványok egy részének felhasználásáról

A Kormány a Nemzetgazdasági Minisztérium fejezet 2014. évi kötelezettségvállalással nem terhelt költségvetési maradványából 461 528 ezer forintnak

- a) az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 152. § (5) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva a felhasználását engedélyezi és
- b) az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 33. § (2) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva az 1. melléklet szerinti átcsoportosítását rendeli el.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A 2014. évi költségvetési maradványok átcsoportosítása

Ezer forintban

Fejezet-szám	Cím-szám	Alcím-szám	Jogcím-csop.-szám	Jogcím-szám	Kiemelt előir.-szám	Fejezet-név	Cím-név	Alcím-név	Jogcím-csop.-név	Jogcím-név	Kiemelt előirányzat neve	Átcsoportosítás (+/-)
XV.						Nemzetgazdasági Minisztérium						
	5						Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság					
					B2						Felhalmozási célú támogatások államháztartáson belülről	461 528
	25						Fejezeti kezelésű előirányzatok					
		7					Egyéb fejezeti kezelésű előirányzatok					
			3				Szervezetátalakítási alap					
					K5						Egyéb működési célú kiadások	-461 528

A Kormány 1006/2015. (I. 20.) Korm. határozata az egészségügyi ágazat háttérintézményei felülvizsgálatáról és átalakításáról

A Kormány egyetért az Államreform Bizottság által tárgyalt és elfogadott, az egészségügyi ágazat háttérintézményei átalakításának irányával, és felhívja az emberi erőforrások miniszterét, hogy

1. készítsen előterjesztést az átalakítás jogalkotási, költségvetési rendezése érdekében;

Felelős: emberi erőforrások minisztere, a költségvetési kérdések vonatkozásában a nemzetgazdasági miniszter bevonásával

Határidő: 2015. február 18. az előterjesztés Kormány részére történő benyújtására

2. intézkedjen az átalakításban érintett ágazati háttérintézmények alapító okiratainak kiadása, illetve módosítása, továbbá a megszüntetésre kerülő intézmények megszüntetése iránt olyan módon, hogy 2015. március 1-jétől az érintett intézmények a működésüket az átalakításnak megfelelően végezhessék.

Felelős: emberi erőforrások minisztere
nemzetgazdasági miniszter

Határidő: 2015. február 18-a után azonnal

*Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök*

A Kormány 1007/2015. (I. 20.) Korm. határozata a Budapest–Belgrád vasútvonal felújításának megvalósításához szükséges előkészületekről

A Kormány

1. felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy a magyar–kínai kétoldalú kapcsolatok összehangolásáért felelős kormánybiztossal együttműködve, a kormányzati döntés előkészítése érdekében a Budapest–Belgrád vasútvonal magyarországi szakaszának felújításáról szóló előzetes megvalósíthatósági tanulmányt készítse el;

Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter
a magyar–kínai kétoldalú kapcsolatok összehangolásáért felelős kormánybiztos

Határidő: 2015. február 28.

2. felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy a magyar–kínai kétoldalú kapcsolatok összehangolásáért felelős kormánybiztossal együttműködve az előzetes megvalósíthatósági tanulmány eredményeinek figyelembevételével készítsen előterjesztést a Kormány részére a Budapest–Belgrád vasútvonal magyarországi szakasza felújításának megvalósításához szükséges intézkedésekről.

Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter
a magyar–kínai kétoldalú kapcsolatok összehangolásáért felelős kormánybiztos

Határidő: az előzetes megvalósíthatósági tanulmányt elkészítését követően azonnal

*Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök*

A Kormány 1008/2015. (I. 20.) Korm. határozata a Nemzeti Stratégiai Referencia Keret 2015. évi munkatervéről

A Kormány

1. felhívja az emberi erőforrások miniszterét, hogy a források teljes felhasználásához szükséges kifizetési célok figyelembevételével operatív program, finanszírozó alap, célkitűzés és prioritási tengelyek szerint, havi bontásban határozza meg a Társadalmi Megújulás Operatív Program és a Társadalmi Infrastruktúra Operatív Program kifizetési tervét;
Felelős: emberi erőforrások minisztere
Határidő: 2015. január 30.
2. felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy a források teljes felhasználásához szükséges kifizetési célok figyelembevételével operatív program, finanszírozó alap, célkitűzés és prioritási tengelyek szerint, havi bontásban határozza meg a Környezet és Energia Operatív Program és a Közlekedési Operatív Program kifizetési tervét;
Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter
Határidő: 2015. január 30.
3. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy a források teljes felhasználásához szükséges kifizetési célok figyelembevételével operatív program, finanszírozó alap, célkitűzés és prioritási tengelyek szerint, havi bontásban határozza meg a Gazdaságfejlesztési Operatív Program és a Regionális Operatív Programok kifizetési tervét;
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Határidő: 2015. január 30.
4. felhívja a Miniszterelnökséget vezető minisztert, hogy a források teljes felhasználásához szükséges kifizetési célok figyelembevételével operatív program, finanszírozó alap, célkitűzés és prioritási tengelyek szerint, havi bontásban határozza meg az Elektronikus Közigazgatás Operatív Program, az Államreform Operatív Program és a Végrehajtás Operatív Program kifizetési tervét.
Felelős: Miniszterelnökséget vezető miniszter
Határidő: 2015. január 30.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1009/2015. (I. 20.) Korm. határozata a Szovjetunióba hurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékéve meghirdetéséről

1. A Kormány – a Kárpát-medencében élők 1944–45-ben kezdődő, a Szovjetunióba kényszermunkára történő internálásának 70. évfordulójáról történő méltó megemlékezés céljából – a 2015. évet a Szovjetunióba hurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékévévé (a továbbiakban: Emlékév) nyilvánítja.
2. A Kormány az 1. pont szerinti cél megvalósítására a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 30. § (1) bekezdése alapján – javaslattevő, véleményező és tanácsadói tevékenységet végző szervként – 2016. február 25. napjáig működő Emlékbizottságot (a továbbiakban: Bizottság) hoz létre.
3. A Bizottság feladatkörében
 - a) javaslatot tesz a Szovjetunióba kényszermunkára hurcoltak internálásának és Magyarország szovjet megszállásának 70. évfordulójával kapcsolatos megemlékezések, rendezvények, ismeretterjesztő programok szervezése, emléktáblák és emlékhelyek létrehozása, emlékművek állítása, dokumentum-, ismeretterjesztő és játékfilm készítése, könyvkiadás, tudományos feldolgozások, kutatások, oktatási anyagok kiadása, emléktúrák szervezése (a továbbiakban együtt: Programok) tekintetében a Kormány részére,
 - b) a Kormány Programokra vonatkozó döntésének megfelelően kapcsolatot tart az érintett szervezetekkel a Programok megvalósításával kapcsolatban,

- c) részt vesz a Programok megvalósításához szükséges feladatok végrehajtása összehangolásában,
d) javaslatot tesz – a Kormány Programokra vonatkozó döntésének megfelelően – a Programokra megállapított költségvetési források felhasználására.
4. A Bizottság elnöke az emberi erőforrások minisztere.
5. A Bizottság állandó tagja
- az emberi erőforrások minisztere,
 - a belügyminiszter,
 - az igazságügyi miniszter,
 - a külgazdasági és külügyminiszter és
 - a honvédelmi miniszter
- által delegált egy-egy személy, valamint
- a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára és
 - a Miniszterelnökség kiemelt társadalmi ügyekért felelős helyettes államtitkára.
6. A Kormány
- felkéri
 - a Magyar Tudományos Akadémiát,
 - a Gulágkutatók Nemzetközi Társaságát,
 - a Lénárd Ödön Közhasznú Alapítványt,
 - a Magyarországi Németek Pécs-Baranyai Nemzetiségi Körét, valamint
 - a Szovjetunióban volt Magyar Politikai Rabok és Kényszermunkások Szervezetét, hogy egy-egy állandó tagot delegáljon a Bizottságba,
 - felkéri
 - a XX. Század Intézet főigazgatóját,
 - a VERITAS Történetkutató Intézet főigazgatóját, valamint
 - a Nemzeti Emlékezet Bizottsága elnökét

a Bizottság állandó tagjának.
7. A Bizottság állandó tagját eseti jelleggel a delegáló által kijelölt másik személy helyettesítheti.
8. A Bizottság ülésének állandó meghívottja a Németországi Szövetségi Köztársaság magyarországi nagykövete.
9. A Bizottság dönthet további tagok, szakértők meghívásáról. Szükség esetén a Bizottság elnöke eseti jelleggel a Bizottság üléseire további személyek meghívásáról gondoskodhat.
10. A Bizottság elnöke, állandó és eseti tagjai a megbízásukat díjazás nélkül látják el.
11. A Bizottság feladataival és működésével kapcsolatos szervezési és adminisztratív teendőket, ennek keretében a Bizottság titkársági feladatait az Emberi Erőforrások Minisztériuma látja el.
12. A Bizottság a szervezetével és működésével kapcsolatos további szabályokat ügyrendjében maga állapítja meg.
13. A Kormány felhívja a VERITAS Történetkutató Intézetet a Kárpát-medencéből a GUPVI- és GULAG-lágerekbe hurcolt magyar állampolgárok, internáltak, hadifoglyok és politikai rabok történetének feldolgozásával és annak eredményeinek különböző formákban – így különösen évkönyvek, folyóiratok, konferenciák, kiállítások, megemlékezések formájában – történő közzétételével kapcsolatos feladatok ellátására.
- Felelős:* Miniszterelnökséget vezető miniszter
Határidő: folyamatos
14. A Kormány felhívja az emberi erőforrások miniszterét, hogy a Bizottság állandó tagjainak és meghívottjainak felkéréséről, illetve meghívásáról gondoskodjon.
- Felelős:* emberi erőforrások minisztere
Határidő: azonnal
15. A Kormány felhívja a honvédelmi minisztert, hogy a Szovjetunió területére elhurcolt és ott meghalt katonák adatbázisának összeállításáról és annak az interneten, valamint könyv formájában történő közzétételéről intézkedjen.
- Felelős:* honvédelmi miniszter
Határidő: 2016. december 31.

16. A Kormány felhívja az emberi erőforrások miniszterét, hogy a Bizottság javaslata alapján készítse elő az Emlékév keretében megvalósítandó Programokat részletesen bemutatató előterjesztést, és gondoskodjon annak Kormány részére történő benyújtásáról. Az előterjesztésben javaslatot kell tenni a szükséges források rendelkezésre állását biztosító intézkedésekre is.

Felelős: emberi erőforrások minisztere

Határidő: 2015. február 28.

17. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1010/2015. (I. 20.) Korm. határozata a központi költségvetésből finanszírozott kiemelt közúti beruházásokról

A Kormány egyetért Sopron, Szolnok, Békéscsaba magas szintű útkapcsolatának kiépítésével, valamint Ózd, Debrecen, Győr és Esztergom közúti kapcsolatrendszerének fejlesztésével, ennek érdekében a központi költségvetés forrásaira alapozva megvalósítani tervezi az M85 autópályát Csorna–Sopron, országhatár szakaszát, a 405. sz. főút Újhartyán (M5)–Albertirsa és az M4 autópályát Albertirsa–Abony közötti fejlesztéseit, az M8 és az M44 gyorsforgalmi út Kecskemét (M5)–Nagykőrös–Békéscsaba közötti megvalósítását, a 23. és 25. főutak Bátonyterenye–Ózd közötti szakaszainak fejlesztését, 471. főút Hajdú-Bihar megyei szakaszának fejlesztését, a 813. Győr keleti elkerülő (II. és III. ütemű) megvalósítását, valamint a 102. főút megépítésével Esztergom M1 autópályára irányú kapcsolatának javítását (a továbbiakban: kiemelt beruházások). Ennek megfelelően

1. felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a kiemelt beruházások megvalósítása érdekében,

Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter

Határidő: 2020. december 31., illetve folyamatos

2. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, valamint a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy a kiemelt beruházások előkészítési és építési feladatai végrehajtásához szükséges 2015. évben 11 milliárd forint, 2016. évben 13 milliárd forint, 2017. évben 13 milliárd forint, a 2018. évben 273 milliárd forint, a 2019. évben 350 milliárd forint és 2020. évben 90 milliárd forint biztosításáról a központi költségvetés tervezése során gondoskodjanak.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter

nemzeti fejlesztési miniszter

Határidő: az adott évi központi költségvetés tervezése során

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A miniszterelnök 2/2015. (I. 20.) ME határozata helyettes államtitkár megbízatása megszűnésének megállapításáról

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 223. § (3) bekezdésében foglalt jogkörömben eljárva – a földművelésügyi miniszter előterjesztésére – megállapítom, hogy

dr. Kiss Elizának, a Földművelésügyi Minisztérium helyettes államtitkárának e megbízatása a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 222. § (1) bekezdése alapján történt lemondására tekintettel

– 2015. január 15-ei hatállyal – megszűnik.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 3/2015. (I. 20.) ME határozata
helyettes államtitkár megbízatása megszűnésének megállapításáról és helyettes államtitkár kinevezéséről**

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 223. § (3) bekezdésében foglalt jogkörömben eljárva – a nemzeti fejlesztési miniszter előterjesztésére – megállapítom, hogy

dr. Mészáros Karinának, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium helyettes államtitkárának e megbízatása a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 222. § (1) bekezdése alapján történt lemondására tekintettel

– 2015. január 15-ei hatállyal – megszűnik,

egyidejűleg a Kttv. 220. § (2) bekezdése alapján – a nemzeti fejlesztési miniszter javaslatára –

dr. Boros Anitát a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium helyettes államtitkárává

– 2015. január 16-ai hatállyal – kinevezem.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető.